

handljng havde spurgt ham, hvorfor han netop tog dette Aar. Det er meget det for mig at svare derpaa. Jeg har taget 1921—22 som Hovedgrundlag for mine Beregninger, fordi det var dette Aar, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds gik ud fra. Naar han opstiller sine Beregninger med dette Aar som Udgangspunkt og jeg ønsker at kontrollere disse Tal, er det ganske naturligt, at jeg vælger det samme Grundlag. Jeg er nemlig ikke enig med det ærede Medlem i, at det er ligegyldigt, hvilket Grundlag man vælger, saaledes som han før udviklede det, enten man siger 527 000 eller 561 000; naar det ærede Medlem vælger 1921—22, kan det ikke nytte, jeg giver Oplysninger om 1920—21 eller 1922—23; hvis Diskussionen skal have nogen Art, mener jeg rigtignok, at jeg maa stille mig paa samme Grundlag som det, hvorpaa det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds stillede sig ved første Behandling.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds sagde videre, at det, jeg havde udviklet om Selskabsbeskatningen og Erhvervsbeskatningen, kunde man ikke tage noget videre Hensyn til; man maatte paa Forhaand vide, at naar Københavns Kommune er en Erhvervskommune, maa den faa større Andel i Selskabsskatten og Erhvervsskatten. Fuldkommen rigtigt, men maa jeg spørge: Maatte man ikke ogsaa paa samme Maade kunne vide paa Forhaand, at København vilde faa større sociale Udgifter? Naar København er den Kommune, hvor Erhvervene ligger, og hvor Selskaberne har deres Hjemsted, hvor Havnen er, og hvor Jernbanen har sin Hovedstation, kan man paa Forhaand vide, at København maa faa forholdsvis stor Selskabsskat og forholdsvis stor Erhvervsskat, men man kan sandelig ogsaa paa Forhaand vide, at Kommunen maa faa forholdsvis store sociale Udgifter, og den store Selskabsskat og Erhvervsskat er netop beregnet paa at opveje de forholdsvis store sociale Udgifter. Det kan ikke saadan lade sig gøre at skille de Ting ad og sige: Selskabsskatten og Erhvervsskatten tager vi, men vil Frederiksberg ikke i øvrigt være saa god at godtgøre os en Femtedel af de sociale Udgifter! Det er rigtigt nok, at en stor Del af de frederiksbergske Borgere har deres Erhverv i København, og at en stor Del af de større Indtægter paa Frederiksberg tjenes dér; men man maa jo erindre, at efter vor gamle Kommunallovgivning er det Beboelseskommunen, som staar i det egentlige Forhold til Skatten. Før 1903 fik jo Beboelseskommunen alene Skatten, Erhvervskommunen fik slet intet.

Ved Loven af 1903 gav man Erhvervskommunen, man kan godt sige, Broderparten og Opholdskommunen forholdsvis lidt, men Forpligtelserne vedblev at hvile paa Opholdskommunen. Naar man vil gøre Forholdet rigtigt op, maa man ikke overse, at i Forholdet mellem København og Frederiksberg er det Frederiksberg som Beboelseskommunen, der har alle Byrder af sine Borgere, ogsaa af dem, som har deres Erhverv i København; den Omstændighed, at de har deres Erhverv i København, bevirker, at København tager en betydelig Erhvervsskat, men den faar ingen Forpligtelser. Det er Frederiksberg, der skal sørge for de paagældende, hvis de bliver trængende, hvis de i deres Alderdom ikke mere kan erhverve, det er Frederiksberg, som skal sørge for Hospitalsplads, hvis de bliver syge, og det er Frederiksberg, som skal sørge for Børnenes Skolegang. Alt det er København fri for, og det synes ganske klart, at det vilde være højst urigtigt og uretfærdigt, om Københavns Kommune tog endnu mere af Erhvervsskatten; til sidst kunde det blive saaledes, at København fik hele Skatten og Frederiksberg alle Forpligtelserne. Det var en drastisk Maade at løse Spørgsmaalet paa, men jeg skulde haabe, at man fra Rigsdagens Side aldrig vil gaa med til noget saadant, navnlig ikke i dette høje Ting. Saa sagde det ærede Medlem, at Frederiksberg vilde komme til at give meget mere ud i Arbejdsløshedsunderstøttelser og meget mere ud til Skoler, hvis Trangen var ligelig fordelt mellem de to Kommuner. Ja vel, men Frederiksberg giver Godtgørelse for de Udgifter, København har mere, gennem Selskabsskatten og Erhvervsskatten, saaledes som før paa-peget. Jeg maa atter protestere imod, at det ærede Medlem saaledes vil skille de sammenhørende Ting ad, vil sige: København tager al Skatten, men saa skal Frederiksberg alligevel bygge Skoler forholdsvis og give forholdsvis Arbejdsløshedsunderstøttelse. Det ene svarer til det andet, det ene er bestemt til at veje det andet op, det er et Standpunkt, man ikke kan komme fra.

Det ærede Medlem fremhævede ogsaa, at man paa Frederiksberg havde arrangeret sig saaledes, at der kun kunde komme Rigmandsbebyggelse eller Velhaverbebyggelse. Det er ingenlunde Tilfældet, der er meget rigelig Plads ogsaa til Arbejderbebyggelse. Der er Kvarterer, hvor der kan bygges Huse, som netop er beregnet paa den mindre bemidlede Del af Befolkningen, og denne Plads er langt fra at være udnyttet; der er ganske overordentlig langt